

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

IV. Varia Quæstia circa sumptionem Sacramenti Evcharistiæ solvuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

zur, vel pos- dum rectè negat, existentem in tali casu obligari ad denuò com-
 sit commu- municandum eodem die. Deinde asserit, probabilius esse, quòd ne
 nicari per quidem liceat: etsi nihilominus probabile sit, quòd liceat.
 modum
 Viatici.

Q U Æ S T I O I V.

Varia Quæsitæ circa sumptionem Sacramenti
 Eucharistiæ solvuntur.

An, qui
 Commu-
 nionem Pa-
 schalem non
 peregit, te-
 neatur eam
 compen-
 sare?

37. **O**uæritur I. An, qui Communionem Paschalem culpa-
 biliter, vel iusto impedimento detentus non peregit,
 teneatur eandem proximè compensare? Ratio dubi-
 tandi desumitur ex Concilio Lateranensi, &c. *Omnis utriusque*
sexus n. 25, relato, ubi præcipitur *suscipi Eucharistiæ Sacramentum*
in Pascha: ac proinde videtur hoc præceptum esse affixum ipsi
 Tempori Paschali, non minùs, ac præcepta Feitorum, Jejunio-
 rum, atque Horarum Canoniarum, sunt affixa certis diebus;
 ergo sicuti hæc illis diebus culpabiliter, vel inculpabiliter omis-
 sa, non necessariò compensanda sunt alijs diebus, ita & de præ-
 cepto Ecclesiastico Communionis Paschalis videtur dicendum.
 Et ita sentiunt non pauci Doctores, uti videre est apud Lugo-
 nem *disput. 16. de Eucharistia, sect. 4.* Aliqui verò distinguunt
 inter Communionem Paschalem culpabiliter omisam, vel in-
 culpabiliter; & hanc quidem compensandam censent, non
 illam.

Sententia
 affirmativa
 est proba-
 bilior.

38. Verùm affirmativa sententia, asserens indistinctè,
 Communionem Paschalem postmodum eo anno compensan-
 dam esse, communior & probabilior est, quam tenet Lugo *loc.*
cit. Maltrius disput. 12. Theol. Mor. n. 54. Sannig dist. 4. de Eucha-
ristia, quest. 31. n. 15. Layman, Gobat, Sylvester, & alij. Ratio
 est: quia hoc præceptum non est præcisè affixum Tempori
 Paschali, sicuti præceptum jejunandi, vel audiendi Missam tali
 diei. Siquidem præceptum Communionis Paschalis non est
 simpliciter unum (prout fit in alijs allatis) sed continet virtua-
 liter duo præcepta; unum Communionis, saltem semel in an-
 no peragenda, ut satisfiat præcepto Divino sumendi Eucharis-
 tiam; alterum communicandi in Paschate, ob venerationem
 hujus Solemnitatis; ergo, quamvis expiret hoc præceptum
 quoad secundum lapsu Temporis Paschalis, non tamen quoad
 primum. Et per hoc patet ad rationem dubitandi *num. præc.*
allatam.

39. Quæ;

39. Quæritur II. Ubinam Communio Paschalis sit peragenda? Resp. Eam peragenda in propria Ecclesia Parochia; nisi adsit expressus, vel tacitus, aut saltem rationabiliter præsumptus consensus proprii Parochi, vel ejus Superioris, ad alibi communicandum. Ita Herincx *disp. 6. n. 39. de Eucharistia*. Rodriguez, & alij; idque desumitur ex *cit. c. Omnis utriusque sexus. de Pœnit. & remiss.* junctâ communi praxi Ecclesiæ, & consensu Doctorum. Unde sine ejusmodi licentia alibi communicans, juxta Bonacinam *disput. 4. de Sacramentis, q. 7. punct. 2. num. 7.* Palaum, & alios, non satisfacit præcepto. Verùm rigor ille procedit, quando ne quidem tacitus, aut saltem rationabiliter præsumptus consensus proprii Parochi, vel ejus Superioris adest: nam quando talis personæ qualitas, tempus, vel aliæ causæ concurrunt, ut arbitrio prudentis viri credatur fore contentus Parochus, si quis alibi communicet, satisfiet præcepto Ecclesiastico; nec erit peccatum mortale, recipere Eucharistiam extra propriam Parochiam; quia tunc non ministraretur sine jurisdictione, cum adesset saltem tacita proprii Parochi licentia. Bassæus *in Supplemento, §. Communio, n. 3.*

40. Excipiuntur etiam Peregrini, Viatores, Vagi, & illi, qui extra propriam Parochiam tunc existentes, ad ipsam commodè accedere nequeunt: nam tales possunt Tempore Paschali in Parochia, in qua degunt, Eucharistiam sumere, imò & in Ecclesijs Regularium. Bassæus *§. Communio sacra, num. 11.* & alij. Idem communiter tenent Doctores de servis Religiosorum, qui degunt in Monasterijs, vel alijs locis à cura Parochorum exemptis.

41. Insuper Sacerdotes satisfaciunt integrè præcepto Ecclesiæ, ubicunque tandem celebrent Tempore Paschali: secus, si communicent more Laicorum. Disparitas est: quia præceptum sumendi Sacram Synaxin in propria Parochia, ex recepta consuetudine extenditur ad eos, qui Eucharistiam ab alio sumunt, volendo, ut Oves à Pastore proprio pascantur: non verò ad illos, qui celebrando seipfos communicant. Bonacina *cit. disp. 4. q. 7. punct. 2. n. 7.* Gobat *loc. cit. n. 74.* & alij.

42. Quæritur III. An, & quando Pueri teneantur præcepto Communionis Paschalis? Resp. I. Certum est, parvulos usus rationis carentes, nullâ obligari necessitate ad Sacramentalem Communionem. Ita declarat Concilium Trident. *Sess. 21. cap. 4.* benè subjungens: *Neque ideò raven damnanda est Antiquitas, si eum*

morem in quibusdam locis aliquando servavit. Ratio est. Tum quia parvuli sunt incapaces præcepti. Tum quia ipsi non norunt debitam cum reverentiâ hoc Sanctissimum Sacramentum suscipere: qua de causa mos ille Antiquitatis ministrandi parvulis Evcharistiam, postmodum auctoritate Ecclesie sublatus fuit.

Quando obligentur pueri ad Communionem Paschalem?

Praxis circa hoc.

Mutis & surdis à natiuitate, quæ Sacramenta possint ministrari?

An etiam Sacramentum Evcharistie?

43. Resp. II. Tunc Pueri obligantur præcepto Ecclesiastico Communionis Paschalis, quando ad annos discretionis pervenerunt; prout loquitur Concilium Lateranense num. 25. relatum. Cæterum, quando censendus sit puer attigisse annos discretionis, ex actionibus rationalibus ipsius, cæterisque circumstantiis, prudenti iudicio parentum, & vel maxime Confessariorum, discernendum est; cum alij citius, alij tardius sufficientem rationis usum, & spiritualium rerum intelligentiam adquirentur. Praxis autem obtinuit, ut octennes & novennes non compellantur ad Sacram Synaxin; atque insuper Gobat tract. 4. Theolog. Experim. n. 88. post Suarez, & alios, notat, posse differri Communionem Paschalem in unum alterumve annum, postquam puer est satis intelligens rerum ad illam ritè obeundam spectantium.

44. Quæritur IV. Utrum mutis & surdis à natiuitate sit porrigendum Evcharistie Sacramentum, non minus, ac alia Sacramenta? Et additur. non minus, ac alia Sacramenta. Nam certum est, posse ejusmodi furdo & muto, si cæteroquin non appareat indispositus, ministrari Sacramentum Baptismi & Confirmationes, atque in articulo mortis extremam Unctionem. Deinde potest ipsi ministrari Sacramentum Pœnitentiæ, dummodò is, in quantum valet, signis ac nutibus peccata sua confiteatur: nam in casu tantæ impotentie sufficere Confessionem per signa & nutus, passim fatentur Doctores. Insuper cum ad Matrimonium contrahendum non requirantur certa verba, sed sufficiat solus consensus contrahentium exterius expressus, potest mutus & surdus, si velit, atque inveniatur aliquam volentem, Matrimonium contrahere: Cum quod verbis non potest, signis valeat declarare, ut habetur c. Cum apud. de Sponsal. Sanchez lib. 1. de Matrimon. disp. 8. n. 12. & alij. Verum de Sacramento Evcharistie loquendo,

45. Resp. Potest ejusmodi furdo & muto etiam ministrari Sacramentum Evcharistie, præsertim tempore Paschali, atque in articulo mortis; dummodò aliunde non appareat indispositus. Ita Abbas Panormitanus in c. Cum apud. de Sponsalibus, Layman lib. 3. tract. 4. cap. 4. n. 5. & alij. Quinimò, si discretio rationis

lium sit maturior & perfectior, posse ipsis SS. Eucharistiam sapius ministrari, utputà in Festis solemnioribus, cenet Herincx *cit. disp. 6. quaest. 2. num. 16.* Ratio est: quia tales muti & surdi ita quandoque sunt perspicacis & acuti ingenij, ut multa explicatu difficilia ex signis & nutibus facillè percipiant, & vicissim manifestent; ergo visà aliorum Fidelium ad Sacram Synaxin accedentium devorione, facillè distinguere valent Cibum istum Angelicum à profano, accedente simul interiori illustratione Spiritus sancti: & consequenter, stantibus præmissis, poterit ipsis, utpote viatoribus, ministrari *Panis Angelorum, Factus Cibus Viatorum.*

46. Porrò quæ hætenus dicta sunt de mutis & surdis, longè magis locum habent in Energumenis (hoc est, à dæmone oblectis) epilepticis, & alijs infirmis: qui proinde non solum in Paschate, ac mortis articulo, verùm & alijs temporibus ritè communicantur; dummodò Sacram Eucharistiam absque irreverentia sumere possint, & cæteroquin indispositi non appareant.

47. Quæritur V. Quænam sint pœnæ non communicantium in Paschate? Resp. Tales & vivi ingressu Ecclesiæ arcendi sunt, & mortui Ecclesiasticâ Sepulturâ privandi. Ita enim statuitur in Concilio Lateranensi, & c. *Omnis utriusque sexus. de Pœnit. & remiss. num. 25.* relato: quamvis hæ pœnæ non ipso jure incurrantur, sed primùm per sententiam Judicis infligendæ sint; prout colligitur ex contextu illorum verborum, & tenet communis.

48. Quæritur VI. An aliquando licitè possit differri Sacra Communio ultra tempus Paschale? Resp. Id fieri posse ob aliquam rationabilem causam, atque accedente consilio proprii Sacerdotis; prout patet ex verbis Concilij Lateranensis, *cit. num. 25.* relatis. Cæterùm per proprium Sacerdotem, de cujus consilio possit differri Communio Paschalis, non solum intelligitur proprius Parochus, aut ejus Superior, sed etiam Confessarius, qui eo tempore Confessionem pœnitentis excipere potest: cenetur enim ad hoc à proprijs animarum Pastoribus eo ipso delegatus, quòd potestatem acceperit Confessiones excipiendi. Herincx *loc. cit. n. 38.*

49. Et conformiter dictis responderi poterit ad illud dubium, an prævidens sibi futurum impedimentum communicandi Tempore Paschali, teneatur prævenire, & priùs communicare?

Energumenis, & epilepticis, an possit Eucharistia ministrari?

Quæ sint pœnæ non communicantium in Paschate?

An aliquando possit differri Communio ultra tempus Paschale?

quid, si quis prævideat impedimentum

communi-
candi tem-
pore Pa-
schali ?

re ? Etsi enim quoad hoc sint diversæ Doctorum sententiæ, quorundam aliqui negant, alij verò affirmant, adesse talem obligationem præveniendi ; nihilominus dicendum, quod tunc de licentia proprii Sacerdotis differenda sit Communio ultra tempus Paschale, juxta *cit.* Concilium Lateranense. Nisi fortè prævideatur impedimentum duraturum per totum annum ; tunc enim oportebit prævenire. Lugo *cit. disp. 16. n. 74. & seqq.*

Q U Æ S T I O V.

Quid sit sentiendum de Communione frequenti, & quotidiana ?

Communio 50.
quotidiana
nullo Jure
præcepta
est.

CONCL. I. Communio quotidiana nullo Jure Divino, aut Ecclesiastico, præcepta existit. Ita communis ; idque novissimè declaravit Decretum S. Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, circa *Communione Quotidianam*, 1679, die 12. Februarij editum, quod incipit, *Cum ad aures*, estque approbatum ab Innocentio Papa XI. Ratio est : quia juxta *c. Omnis utriusque sexus. de Pœnit. & remiss.* defacto sufficit communicare saltem in Paschate ; non obstante, quod olim Laici tribus saltem temporibus in anno, nempe in Natali Domini, Paschate, & Pentecoste, communicare debuerint, *arg. c. Etsi non frequentius. & c. Seculares. de consecr. dist. 2.*

Solvitur in-
stantia.

51. Nec obstat illud S. Anacleti Papæ, *c. Peracta. de consecr. dist. 2.* *Peracta consecratione omnes communicent, qui noluerint Ecclesiasticis carere liminibus.* Resp. enim cum Glossa ibidem, hoc intelligendum esse de Sacerdotibus, qui conficiunt seu consecrant, idque patet tum ex Summario ibidem, tum ex sequentibus Capitulis. Porrò loquendo de cæteris, non adesse talem obligationem, clarè defumitur ex Concilio Trident. *Sess. 22. cap. 6.* ubi nihil præcipiens, sed quasi humanam infirmitatem secum repuraret, quid cuperet tantum indicans, inquit : *Optaret quidem Sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis Fideles astantes non solum spirituali affectu, sed Sacramentali etiam Eucharistia perceptione communicarent, quo ad eos Sanctissimi hujus Sacrificij fructus uberius proveniret.*

Frequens, &
quotidiana
Communio
per se lo-

52. **C**ONCL. II. Frequens, quin & quotidiana Communio, per se loquendo, & quantum est ex parte hujus Sanctissimi Sacramenti, utilissima est, atque à Sanctis Patribus semper com-
men-